

Sønnen Niels Bache beretter om sin far, Lars Baches kapervirksomhed, følgende:

Når vinteren var forbi, eller i det mindste så snart isen var borte, og de engelske skibe kom, lagde kaperne ud. Allerede den 23. marts (red: 1808) skrives der i "Dagen"(red: avis i Helsingør): "Kaperfører Lars Bache foretog sig med båd og folk i fredags et krydstogt langs den svenske kyst nordefter, lige under Kullen (red: svensk halvø nord for Helsingør) løsnede de nogle Skud, men ingen ville svare dem." Det var et spejdetog (red: på udkig efter informationer) Lars Bache foretog sig, thi der havde vist sig 2 engelske orlogsskibe og 1 Fregat ved Gilleleje, og man mente, at de lå på lur efter det danske orlogsskib "Prins Christian Frederik", der lige var afsejlet fra Helsingør.... Den 24. marts tog Lars Bache briggen "Rudolph" udfor Lappen (red: sandbanke ved Kronborg), og i april sejler han lige ind i Höganäs Havn og udkærer galeasen "Friederich", der nok var en særlig god prise. Den 14. maj skrives fra Helsingør: "I forgårs aftes så vore færgefolk en nordbåd (red: bred båd ofte uden dæk) komme nede fra Kullen, formodentlig lastet med stykgods og bestemt til Helsingborg, som på grund af modvind lagde sig for anker mellem Domstens og Hittarps Rev. Mod midnat gik to af vore kaperbåde, Frederik Bach og Lars Bache derned. Det var blikstille, søen bleg, og de måtte ro. På grund ad mørket kunne de ikke skimte båden, der var bragt nærmere land, før de var den ganske nær, da der fra den, som lettere kunne opdage de tilroende, skete uventet 4 Skud imod dem, som blev straks besvaret med flere, hvorved bådfolkene muligt blev jaget i land, da der siden ikke blev skudt mod dem fra båden. De søgte nu at komme denne nærmere og få fat på den, men i samme øjeblik tændtes bål på Landet, som de var 20-30 meter fra, og kuglerne fra landsiden fløj dem over hovedet. Ved glimtene blev det oplyst, at det var krigsfolk, der skød med geværer og med små feltkanoner.

Desuden lå de bi (red: lå så tæt op mod vinden, at de ikke sejlede) og fyrede mod dem 60 skud med rifler og kanoner, men da der intet var at udrette, vendte de tilbage og var i havn kl. 4.30. Heldigvis var begge bådes sejl beslagne (red: rullet op), ellers var de blevet ilde tilredte og ødelagt. Denne heftige skydning gjorde vore forposter opmærksomme, og efterretning sendtes til Kronborg. En sådan ild har endnu ingen af vore kapere været i nærheden af, men fandt ved tilbageroning sig alle ubeskadigede. Kun et stykke af håndtaget på en åre blev skudt af." Af denne affære havde Lars Bache ingen Fordel, men desto mere de følgende dage. Der skrives således fra Helsingør den 15. Maj: "Mod kl. 1 middag sås to sejlere at komme fra Kattegat. Tre af vore kapere sejlede ud. Lars Baches og Johannes Baches både besatte den ene, en stor bremersk brig... selvom den liggende svenske galej skød nogle skarpe skud efter dem; og da kuglerne kom briggen meget nær, blev kaptajnerne og skibsfolkene noget bange, men veg ikke... Den første svenske kugle gik 20-30 meter fra midten af Skibet, den anden gik forbi mesanmasten over skibet, og den tredje nær forude, så at Lars Bache sagde: "Den Karl retter og skyder temmelig efter målet"... Atter den 17. maj er han heldig, da han og Johannes Baches kaperbåd "Neptunus" opbringer et amerikansk Skib, "Gallen" af Boston, som blev frigivet mod 200 Rdlr. til opbringerne, og samme dag eller et par dage efter tager han og hans halvbror Skibet "Die Jungfrau Helena" mellem Kronborg og Helsingborg.:

København, den 23. juni 1809.

Memoirer og Breve II, Den helsingørske Færgemand Lars Bache. Hans søns optegnelser, 1905 (Bearbejdet)